

cognoscere futura ditionata q^a futura ditionata n^o hant ali-
m^o cōtionem exercitiam, & absolute succedant, q^d t^o requirit ad
intentionem naturam.

3^a cognitio illa dicitur esse per se in se
sui spem sciret a^o cognitio in se sui in se ut cōtionis. ab aliis
cognitio n^o a abstractiva, sed intuitiva: q^o cognitio abstractiva
a^o requirit q^d res per se sui spem ad illam in se sciret, in
hoc illi cognoscit. Un^o colliges 3° cognitionem q^u dicitur cog-
noscit Petrum cōtionem, q^u Petrus sciret q^u sequitur: q^u in
attingat in se, sed q^u dicitur ipsum cognoscit in divina officio, q^u
cognitionem abstractivam, q^o t^o res est cōtionis, t^o in illius cog-
noscit h^o h^o se ac si n^o cōtionis.

Ita singula q^u, singula arg^o dicitur
in 1° si cognitio rei in alio est abstractiva, cognitio q^u Beati
cognoscunt creaturas in Deo est abstractiva: sed cōtionis: q^o
cognitio rei in alio n^o a abstractiva. q^u Beati cognitio rei q^u
iam rei spem cōtionem n^o a spem in creaturam q^o
sua^o Divinam ut supra explicatum a cap. 1° § 3° cōtionis
cōtionis intuitiva: sed cognitio q^u Beati in Deo vident creaturas
cognitio q^u spem spem creaturam, n^o a spem Divinam officio
a spem supra^o viderem spem creaturam: q^o a cognitio intuitiva
sua.

P. iudendo Mai^o d^o negando Mai^o

ad istud quod basim designo. Nam videndo scilicet quod sciret ut
 medium in quibus cognitum: negando si sciret ut medium quod sciret
 cognitum. Dein designo. Nam danda. etiam dicitur ubi sciret sub
 ratione imaginis inventa quibus cognita in se ut quod. negando sciret
 ut sub ratione imaginis non cognita, quod tunc negabatur, ut est cognitio in-
 tuitiva: cognitio enim ut est intuitiva debet esse per se ipsam ipsam non
 explicito quod non est medium cognitum, nec ratio cognoscendi ab eo, quod cog-
 nari debet intuitive.

In 2^a am cognitio quod Matamothus cog-
 novit eclipsim futuram est cognitio abstractiva. In tunc requirit existiam
 rei: quod cognitio abstractiva non est illa, quod non requirit existiam rei. Pro
 nam illud, quod cognoscit ut futuram, nec cognoscit ut existens sub existia
 in tempore futuro: quod illa cognitio requirit nec existiam.

Designando. Nam. per nego: quod
 modo. Si non requirit per existiam nulla daretur, quod hanc non requirit.
 quod possibilis non cognoscitur abstractiva cum nulla heat existiam
 requirit quod illa cognitio existiam futurorum quod sunt illius obta, quod
 aliquid eclipsis illud supponit futura, quod aliquid existens, et
 id est ostendit quod minoris ut per.

In 3^a am. Si autem cognitio quod non fit per
 ipsa est abstractiva, sequetur, nec angelos, nec homines cognoscit nec nates
 singulares intuitives: sed hoc est falsum cum fragili, homines intuiti-
 ve plura designant singularia: quod falsa est B^a. per dicta discrip-

tionis abstractivae intellectivae. Pro sequela, 1^a nec angeli nec
 homines sunt species rerum singularium, sed species rerum naturae
 naturae cognoscunt res singulares: atque species rerum singularium sunt
 rerum singularium: quod si sic cogit, quod fit per species rerum
 abstractivae per se nec angelos nec homines cognoscere res naturae singulares
 nec intuitive.

Pro sequela ad illius probationem. Pro
 negando Maior posantur. Angeli scilicet, et scilicet debent habere species
 rerum singularium. Item scilicet Minor. Pro negatione. Pro 2^a. Data 1^a
 scilicet Maior. negando Minor. Ponitur. species rerum illa sumitur late
 in descriptionibus intellectivae intuitivae et abstractivae, et illa
 intelligatur species rerum quae tantum determinat ad cognitionem ita ut sit ma-
 ximum cognitionis et cognitum, et habent illa species naturae singu-
 larium singularium.

Q^o A^a

Pro pacto se habent haec intellectivae in se: et in
 se ipsis, et quis negant species?

Caput 1^m

Pro pacto se habent in se et in se ipsis?

Q^o A^a sive quod sunt recte dicitur, sive quod concordant

185

in ead realitate, sint in se obiecto, & specificè determinate.
 P^o aff: p^o q^o intellectus sic determinanti qm hinc abta
 facta dicitur: atq intellectio intuitiva, & intellectio abstractiva hinc
 abta facta dicitur: q^o sic determinanti. p^o hinc intellectio inta-
 intuitiva facta in abta sub rōe iactentia in actu exercito: & ab-
 stractiva n̄ ita facta ut abstract ab oī certitate iactia: q^o hinc ab-
 ta facta dicitur. p^o hinc cognitio rei iactentis in iactia in actu
 signato s̄ abstracte n̄ sufficit, n̄ requirit ad intellectiōem intuitivā:
 q^o ut sufficit & requirit cognitio iactia in actu exercito. s̄ iacta. p^o
 itaq^o q^o cognitio divina q^o terminatur ad possibilem rōem iactā n̄ e in-
 trinseca, ut abstractiva, & tū terminatur ad iactiam in actu signato:
 q^o iactia in actu signato n̄ sufficit. Dein q^o n̄ requirit p^o sic ex-
 ternus cognoscit intuitivē, & tū n̄ cognoscit iactiam in actu signato,
 ut hinc in actu exercito: q^o n̄ requirit ad eorū intuitivam cognitio
 iactia in actu signato: q^o ut sufficit & requirit in actu exercito. s̄ q^o
 acta fuerit, & sit, & futura sit.

Inferus 1° intellectiōe intuitiva. Int-

lectiōem terminatam ad gressam illi apertis oculis, & clausis oculis si rosam
 servet, iē intuitivam auro rosā, sive aliq^o ipsa rosa adhuc iactat
 sive iam n̄ iactat. q^o idem dicendum de intellectiōe qm intell^o
 semata seu n̄ iactente iam rosa fuerit ex vi spū intelligibilis rōis.
 Et idem dicitur, qm dū in oculo servatur semata rosa, &
 qm oculis dicitur inferta spū, qm dū in ipso rosa

225
n^o essendi impinere. In fine, 2° ista Dicitur l^o p^o
de p^o 30. rō. 12. n^o eē de rōe ratiō intuitiva et expressa. Itē
attingat et exprimat eī fūditate, q^o sunt in abto, d^o ab illo q^o
rei n^o delingant^o, aliq^o visio beatorū q^o e^o intuitiva attingit in
Deo eī fūditate et eminentialitate Dei, argin^o Deum i^o p^o
deat: q^o n^o impūat.

In fine, 3° n^o eōm cognitiō intuitiva
eē fūditativa et p^oet in cognitiōib^o suūm, q^o sunt intuitive, t^o
n^o attingunt eum fūditate, argin^o n^o sunt fūditativa: nec eōm
fūditativa eē intuitiva, e^o rōe cognitiō, q^o d^o cognōit possibilia
fūditativa, q^o attingit illorū fūditate: n^o e^o t^o intuitiva q^o
n^o attingit illorū eōm exercitū et exercitū. In fine, 4°
eōm cognitiō intuitiva eē eūdentia, q^o eī attingit eam dare.

Deduce l^o p^o intellectiōe abstractiva in
opiniōe aserente p^oe daci spem q^o Deum fūditative cogitaret, itē
q^o eōm fūditate sumptū n^o eē de fūditate Dei: Dicendum eē de
ei p^oe intellectiōem fūditativa abstractivam daci Dei, q^o p^o
tenent Salas l^o tōm t^oe e. de p^o 3. sect. 7. rō 31. de p^o 3. sect.
2. rō 14: si t^o talis spem n^o e^o possibilis et Thomista daci aut
q^o sit possibilis, si iōtia e^o p^oratum de fūditate Dei, aserunt
dum e^o n^o p^oe daci intellectiōem fūditativa abstractivam: si
nec: eē debne intuitiva, q^o eī talis natiō nec attingit t^o
q^o e^o de fūditate Dei cum attingat totam Dei fūditatem atq^o

ita existimant Suarez, Vasquez & alij communiter.

Deductio 2° extimam regulam in obto ad naturam intuitivam n^o nec ee a^o d^o realem. Dicit Deus infirmat in actu lum y^oim albi possibilij, aenly. dicit visionem intuitivam albi ex tentij & q^odem o^ota u^o: p^oterita, p^oterita, & futura: et extia p^oteriti ap^oerente. 2^a sicut intellectus essentia e, q^o intus essentia u^o: ap^oerenti: & uolito dilectura e q^o uolito dicitur bonum ap^oerenti, ita intellectus intuitiva addit, q^o intus interacto extiam ap^oerenti, & natura intuitiva uet q^o uolito interacto alium extiam ap^oerenti.

Deductio 3° n^o a^oim intellectivam abstractivam eet evidentem ut p^oter in intellectibus fieri diuina d^o tera: nec a^oim ee in evidentem, ut p^oter in intellectu, q^o De^o cognoscit possi- bilia & in illa q^o angelus, & De^o cognoscit essim in ea cognita.

Deductio 4° nullam intellectivam naturam creatam dari p^oter led^o cogit n^o ut abstractiva, q^o a^oim e^o: & ap^oteriori p^oter affij, & a^oim in Deum: & si e^o absoluta. p^oter sine n^o alij ad creaturas (q^o Suarez dicit argu^o lib. 2. cap. 19.) e^o: & sicut argu^o p^oter ee intuitiva, q^o semp e^o evidens.

Collige 1° p^oter intellectivam intuitivam &

abstractiva eet, illa p^oter rep^oeriri in una ead^o q^o intellectivam n^o diuina abstractivam; ut in uisione beata, q^o n^o ee diuina & intu- itiva: n^o creaturarum existentium cognitarum in De^o diuina, & posi- bilium, e^o abstractiva. In^o n^o sine obto, ut in intellectu, sen

sua in creatura sua in futuris futuris & intuitiva, sui sui &
sibi, & abstractiva.

Colige 2° p^oae duas sp^os, Duo individua
duorum sp^orum si in reali realitate, ut patet in reliquis individuis
& similitudinis in ead^e abstractiva, un^o n^o in suavis si intellectus
intuitiva & abstractiva, q^o sunt duae sp^os sint in una ead^e
natura.

Colige 3° p^oae in ead^e intuitiva cognoscit illud
intellectiva dicitur in se ead^e abstractiva ead^e nati^one q^o in beat^o de-
be^o visio q^o & intuitiva intellectiva de Deo; & dicitur sua infusa p^oae
& sua infusa p^oae, q^o & intellectiva abstractiva de ead^e Deo q^o
illud beat^o cognoscit Deum ex creaturae cogniti^one.

Colige 4° intellectiva intuitiva in Deo
intelligi analogice p^oae abstractiva. q^o p^oae Deus intelligit
se ipsum, q^o intelligit p^oae, & ead^e in sua divina sp^osi. In
angelo p^oae ead^e intuitiva, q^o p^oae se cognoscit q^o alia in
se cognoscit q^o ead^e & dicitur intellectiva, in p^oae et p^oae si
si loquimur in opinione alicuius p^oae analogice intelligi singularia:
item in opinione affirmante p^oae analogice intelligi ead^e q^o intelli-
ctiva illius & intuitiva ut patet ead^e & in se: istius abstrac-
tiva, ut patet n^o ex ead^e ead^e.

Caput 2^m

q^o sp^os concurrant ad utrumq^o intellectiva

187

P^o 1° P^o 2° est sp^s q^d ab ob^o augetur, q^d ad eo imp^o
 remanet, inseruiat ad intellectum intuitivum: id est illud q^d an-
 teq^{uam} intellectibus intuitivis ponuntur, appellantur q^{uod} memorabilia. Et
 cum distinctio. 1° aff^o si regimus opinionem affirmantem sp^s me-
 morabilia representat ob^o ut p^{rius} cognitum, tunc. n. tales sp^s,
 sunt intuitiva d^{irecte} inseruiat ad actum memorativum intuitivum. P^o

1° intellectus intuitiva tanq^{uam} ea adq^{uata} d^{irecte} rati^o p^{ro}ducit illam sp^s
 : q^{uod} talis sp^s representat tantum id q^{uod} intellectus representat: atq^{ue}
 intellectus representat ob^o sub c^ont^{ra} d^{irecte} ut intuitiva. q^{uod} ta-
 lis sp^s representat ob^o sub c^ont^{ra}, ut intuitiva.

P^o 2° ex eo illa sp^s n^{on} est intuitiva

q^{uod} n^{on} est representat ob^o c^ont^{ra}, et cum talis n^{on} est cognitum
 : atq^{ue} representat ob^o taliter modificatum. J. cognitum n^{on} tollit
 sp^s intuitiva : q^{uod} illa sp^s intuitiva est. P^o Min. sp^s imp^o
 sa q^{uod} ab appa^{re} visio^{is} oculi emanat ad plantaliam in c^ont^{ra}
 opinionem est intuitiva : d^{irecte} representat ob^o, ut antea cognitum
 J. visum : q^{uod} representat ob^o cognitum n^{on} tollit rati^o sp^s int-
 uitiva.

P^o 2° t^{er} aff^o si regimus in opinionem

presentem illam sp^s memorativam representat im^o d^{irecte} illa
 lectiva ipsam intuitivam. Et Juvare dicit q^{uod} habilius lib. 2 de
 ang^l cap. 12 in illa u. ob^o p^{ro} q^{uod} illa sp^s representat actu
 int^{el}lectum cum circumstanti^{is} c^ont^{ra}, et t^{em}poris, ut exprimer
 q^{uod} sp^s intuitiva est intellectiva.

ad id qd representat: qd si n pot representari imo alijm factu
 factum abstractivum, n pot imo sciverere ad intellectum alijm factu
 factu abstractivum. Intelligit n n pot quidone in illa ipse alijm co-
 im, imo qm ipse representat alijm factum n identem, qd ipse
 factu d essentia representativa solus d identem.

Regalis 1. d ipse intuitiva pot sciverere
 me n ad intellectum abstractivum. d aff. qd pot intus cum ipse
 intuitiva solus illi ducere intellectum intuitivum qm solus: d
 deim ex intellectu ista intuitiva solus arguitiva agnosceam solus
 illi ducim. qd n. mentu ipse illa memorativa solus n. sciveret
 d intellectum abstractivum Dei: e n illa intellectus abstractivum
 qd e in ipse agnito.

Regalis 2. d ipse qd est intuitiva
 d abstractiva pot sciverere imo ad intellectum abstractivum. d
 aff. ipse intuitiva et d abstractiva, qd representat eim d ipse
 dependente aia. qd qd ipse pot ut, pot, imo sciverere ad int-
 lectum in intuitivum, d ad intellectum ipse abstractivum qd ipse
 agnoscat in eim. seu ex eim agn dependet, qd illa ipse ut supponimus
 representat factu d eim d ipse.

Regalis 3. d ipse ad ipse abstractiva
 sciverere pot ad intellectum intuitivum. d reg. qd de sciverere
 imo. Talis ipse representat ebon sine sciverere requirit ad int-
 lectum intuitivum: qd regit sciverere imo ad illam. qd de sciverere

Intellectus in: 1° q^o sp^{is} iurans ad intellectum intuitivum m^o, iurans
 ad m^o intellectum: atq^{ue} m^o intellectus eo ipso q^o a m^o n^o abib^{it}:
 ut: 1° sp^{is} adq^{ue} abstractiva iurans n^o pot^{est} ad intellectum intuiti-
 vum nec et^{iam} m^o.

1° 9^a

Utraq^{ue} intellectio deb^{et} inq^{ui}bet in tu: 1° q^o i^{ntel}:
 bet in tu apperise?

Caput 1°.

Utraq^{ue} intellectio deb^{et} in in tu d^{iv}isio angelis
 d^{iv}isio?

Q^{uestio} 1^a. Utraq^{ue} intellectio deb^{et} in in tu d^{iv}isio? Diff^{erentia} p^{ro}bat^{ur}
 p^{ro}dict^{is} q^o 7. d^{iv} q^o 6. Et breviter p^{ro}bat^{ur} q^o i^{ntel} d^{iv}isio q^o
 t^{er}mita, q^uerita, futura cognoscit cum i^{ntel}ib^{us} regit^{ur} ad intellectum
 intuitivum: q^o in eo deb^{et} intuitiva intellectio. Dein cognoscit p^{ro}-
 hibilia sine al^{ia} r^{ati}o^{ne} i^{ntel} d^{iv}isio: q^o cognoscit illa abstracti-
 va: q^o deb^{et} in eo intellectio abstractiva.

Q^{uestio} 2^a. Utraq^{ue} intellectio deb^{et} in in tu

d^{iv}isio angelis. P^{ro}bat^{ur} p^{ro}bat^{ur} q^o angelicus intell^{us} cognoscit r^{ati}o^{ne}
 tentat p^{ro}bat^{ur} sp^{is} q^uo ad eo asq^{ue}. Cognoscit in^{ter} nam aff^{er}
 sine al^{ia} r^{ati}o^{ne} i^{ntel} d^{iv}isio: q^o angelicus intell^{us} regit^{ur} ad intellectum
 intuitivum: q^o angelicus intell^{us} regit^{ur} d^{iv}isio intuitiva intell^{us}

g^o dat' intellectus intuitiva in intell' angelo. Dein angelicus intell' cognoscit unum, & omnia in se sm' quodam. scilicet: atq' h'c rei: cognoscit abstractiva, eisdem n^o existunt ap' rei: g^o in intell' angelico dat' intellectus abstractiva.

Qua 3^a utraq' intellectus d'ct' in intell' homo. Aff. g^o intell' hominis cognoscit aliqua abta singularia p' p'ias sp'is & im^o sub r'oe r'at'io essentia & aliq' r'egit' ad intellectum intuitiva: g^o in intell' homo dat' intuitio, seu intellectus intuitiva. Dein intell' hominis cognoscit in se unum Deum, & substantias angelicas, & alia abta, quoniam n^o h'c p'ias sp'is, & g^o cognoscit in se ipsis: atq' intellectus q' h'c p'ias n^o sp'is, & g^o aff'it' cognoscit e' intellectus abstractiva: g^o in intell' homo dat' intellectus abstractiva.

Caput 2^m.

Quin quid sit intell' apprehensio d'ct' utraq' intellectus?

Qua 1^a d'ct' in apprehensione? Aff. 2^a Ita communiter d'ct' p' g^o intell' apprehendit Petrum illy eo modo q' cum oculus intuetur: atq' oculus videt intuitiva. Petrum p' r'ationem d'ct' intell' g^o intell' apprehendit intuitiva p' r'ationem Petrum: g^o in apprehensione d'ct' intuitiva, seu apprehensio fiat ad intellectus intuitiva. Dein intell' noster apprehendit substantiam, & alia r'at'io d'ct' atq' n^o apprehendit illa intuitiva, cum illa n^o intuetur extensa: g^o apprehendit illa ab-

90
111
... : g^o debet intellectio abstractiva in apprehensione, sicut
est apprehensio.

Quæ 2^a Debet utraq; intellectio in iudicio
De aff: Ita communiter probat de intuitiva q^a aliquid non est ex-
terna, quam unam de altero per iudicium affirmat, et est ipsius
universaliæ naturæ. Quod non aliud est quam extrema, quæ unam habet
positionem ad alteram, cognoscuntur per ipsas species, cum alijs expositis
ad intellectum intuitivum: g^o tunc iudicium est intuitiva intellectio

• Pro his in hoc iudicio quod forma tam habet per verba necessari
ascendo / hoc album est hoc dulce / cognoscitur non est albedinem
dulcedinem in seculo, et est albedinem et dulcedinem cum per
tunc et convenientiam, quoniam habet in se recipit intelligitur in se
ipsam naturam convenientiam. Si ipsa extrema et habentia in se per
sionem: g^o iudicium est intellectio intuitiva per ista q^a est cognitio in
se in se per ipsas species sub se ictis exarato. Si tunc illa convenientia
naturæ et cognoscitur, et extrema quasi disparate cognoscuntur, non iudicium
iudicium intuitivum, sed sumit denominationem ab alio principali, quale
est illa convenientia seu per se.

Pro de abstractiva, q^a nulla est cognitio
Et cognoscitur intuitiva intellectio, et omni cognoscitur abstractiva:
atq; inter se non esse per actum iudicium cognoscitur non est
etiam de alia affirmat, et in hoc expositis hoc est aliquid g^o iudicium
iudicium esse debet intellectio abstractiva.

Etia 3^a. Debet utraq; indiscussa
 p^o p^o si intelligat de discussa iunctura. I. denotat q^o sit iunctura
 et sol^o discussa. Ibo^o in visione beata q^o e^o iunctura dis-
 cussiva, hoc n^o put^o tenet in Deum e^o intuitiva: put^o tenet in
 creaturas cognitiva in Deo, ut in ca^o, e^o abstractiva. Im^o idem dicitur
 ut in tali natura, quia cognoscit alijs offi^o ex ea cognita: et
 ea ex offi^o cognita, un^o pot^o pat^o dari duas actus discussi-
 vas iuncturas, quem unus sit intuitivus unius offi^o, quem in-
 tuitivus cognoscit in^o. I. ex eo cum, I. alter sit abstractivus eiusd^o
 offi^o, quem intuitivus cognoscit ex cognita.

De neg^o si intelligat de discussa factu
 Ita Suarez de angelis lib. 2. cap. 33. no^o 11. Ibo^o q^o nulla inte-
 lectio intuitiva e^o cognitio m^o rei: et ois intellectio discussiva
 factu e^o cognitio m^o rei: q^o nulla intellectio discussiva factu e^o in-
 tuitiva. Ibo^o t^o nulla intellectio q^o terminatur ad rem ex alio
 prius cognita e^o in^o: et ois intellectio discussiva terminatur ad re^o
 ex omni^o prius cognitiva, seu ex medio prius cognita: q^o nulla
 intellectio discussiva factu e^o in^o: q^o ois e^o m^o.

Nec sufficit q^o q^o illi pat^o hui^o spei q^o
 prius extenuat^o dicitur. Q^o istius (Petrus e^o hoc veribile), q^o discus-
 siva intellectio factu in^o factu in iudicantiam istorum extenuat^o
 t^o no^o se: si enim: fuit intellectio sol^o iudicativa: et factu in
 illam iudicantiam put^o infert^o cogniti^o antea cognitiva, I. ingg

clare, imo, et sub rei ratio e visio beata: q. intellectus in
tuitiva nec. sicut beata, seu visio beata Dei.

Quaeritur in Deo ita intelligi potest:

intra credibile? Et neg. Ita communiter doctores q. n. e. cre-
dibilij intell. q. nati accipi potest visionem beatam: atq. videtur q. a se
nati esse potest intellectivam intuitivam Dei, nati esse visio
beatam ut patet: q. impossibile e. accipi n. e. credibilij intell. q. na-
tu esse valeat intellectivam intuitivam Dei.

Dicitur in q. proposito in q. inclinatur Malicia

l. i. q. 12. art. 1. d. 2. Virtus illa: i. facta ex lumine gloriae
et intell. beati e. finita: q. potest Deus creare aliquem intell. q. nati
sit virtuti ad iugum virtuti illi: i. facta ex lumine et intell. be-
ati: atq. virtuti illi: i. facta conatus e. visio beata: q. solius:
vidi intell. conatus est visio beata, seu intellectus intuitiva Dei:
q. sed deorsum: dicitur patet intellectus nati intuitiva Dei.

In negando l. am. istam q. n. potest Deus
efficiere potest intellectivam in infinitum perfectionem, nam efficit ali-
quem intell. q. sit in ad iugum et ad iugum superlati, q. in agilitat
ut visio beata sit a conatus. q. visio beata n. e. conatus illi
virtuti: i. facta rei tanta e. tanta perfectionis. et nati talis per-
fectionis sicut superlati in ad iugum. I. expe. lumine gloriae.

Declaratur explicitely a. n. visio potest

tali palmari finita magnitudinis in sua longitudine ut patet: d

Dicitur quod Deus dicitur superficies in infinitum extensio, et ratio
 sine, nunquam dicitur aliquid, quod ad se longitudine linea generat,
 quod superficies semper est lata, et nunquam longa: et ita intelligitur
 semper est natus, et nunquam superatus. Item hinc dicitur, quod
 ac finito hoc limitata virtute, et dicitur nunquam Deus patitur:
 Quare hinc dicitur natus, et in infinitum dicitur quod
 dicitur quod dicitur, quod patitur esse virtutem hinc superatus quilibet:
 quod est in rebus mentis.

Suppono cum omni Doctorem intum creatur
 potest intelligere Deum quod ad an est. Si potest cognoscere Deum, alio
 modo non merito Deum Paulus arguere gentes quod, quod Deum
 viderit, nec tunc calaverit. Suppono 2. hanc intelligentiam non solum potest
 esse quod ad an est apprehensione. et quod ad an est actu? hoc est potest nos
 nocere non solum virtutem Dei esse possibilem. et virtutem Dei esse
 actus, quod cognoscimus officium actu dependente infra dicitur
 videri alio modo. Si fieri non potest nisi actu ipso actu virtutem. quod
 igitur est. Deus cognosci potest ab intellectu creato intellectus
 abstractiva nati non solum quod ad an est. et quod ad quod est? hoc est. Virtus
 quod potest de Deo cognoscere non solum quod sit, et quod sit agere intel-
 lectiva quod dicitur? ad hoc sit.

Etia 2. Deus cognosci potest
 ab intellectu creato intellectiva abstractiva quod dicitur quod officium
 Dei primum cognoscere? Deum distinctiva. Si non quod intelligitur
 de intellectiva abstractiva, quod dicitur quod dicitur. Si ab intellectu creato
 dicitur Dei quod dicitur usque ad ultimam quasi dicitur incipit

^{prim} iactura. ² Regi. Ita Jacius resp. 30. sect. 12. no
 sicut. Quomodo. ³ Sicut. ⁴ Sicut. ⁵ Sicut. ⁶ Sicut. ⁷ Sicut. ⁸ Sicut. ⁹ Sicut. ¹⁰ Sicut. ¹¹ Sicut. ¹² Sicut. ¹³ Sicut. ¹⁴ Sicut. ¹⁵ Sicut. ¹⁶ Sicut. ¹⁷ Sicut. ¹⁸ Sicut. ¹⁹ Sicut. ²⁰ Sicut. ²¹ Sicut. ²² Sicut. ²³ Sicut. ²⁴ Sicut. ²⁵ Sicut. ²⁶ Sicut. ²⁷ Sicut. ²⁸ Sicut. ²⁹ Sicut. ³⁰ Sicut. ³¹ Sicut. ³² Sicut. ³³ Sicut. ³⁴ Sicut. ³⁵ Sicut. ³⁶ Sicut. ³⁷ Sicut. ³⁸ Sicut. ³⁹ Sicut. ⁴⁰ Sicut. ⁴¹ Sicut. ⁴² Sicut. ⁴³ Sicut. ⁴⁴ Sicut. ⁴⁵ Sicut. ⁴⁶ Sicut. ⁴⁷ Sicut. ⁴⁸ Sicut. ⁴⁹ Sicut. ⁵⁰ Sicut. ⁵¹ Sicut. ⁵² Sicut. ⁵³ Sicut. ⁵⁴ Sicut. ⁵⁵ Sicut. ⁵⁶ Sicut. ⁵⁷ Sicut. ⁵⁸ Sicut. ⁵⁹ Sicut. ⁶⁰ Sicut. ⁶¹ Sicut. ⁶² Sicut. ⁶³ Sicut. ⁶⁴ Sicut. ⁶⁵ Sicut. ⁶⁶ Sicut. ⁶⁷ Sicut. ⁶⁸ Sicut. ⁶⁹ Sicut. ⁷⁰ Sicut. ⁷¹ Sicut. ⁷² Sicut. ⁷³ Sicut. ⁷⁴ Sicut. ⁷⁵ Sicut. ⁷⁶ Sicut. ⁷⁷ Sicut. ⁷⁸ Sicut. ⁷⁹ Sicut. ⁸⁰ Sicut. ⁸¹ Sicut. ⁸² Sicut. ⁸³ Sicut. ⁸⁴ Sicut. ⁸⁵ Sicut. ⁸⁶ Sicut. ⁸⁷ Sicut. ⁸⁸ Sicut. ⁸⁹ Sicut. ⁹⁰ Sicut. ⁹¹ Sicut. ⁹² Sicut. ⁹³ Sicut. ⁹⁴ Sicut. ⁹⁵ Sicut. ⁹⁶ Sicut. ⁹⁷ Sicut. ⁹⁸ Sicut. ⁹⁹ Sicut. ¹⁰⁰ Sicut.

Si in q^{ta} p^{cedat} de intellectu abstracto
 dicitur p^{dicatum} imperfectum. i. contingit unum d^{ictum} p^{dicatum}
 Dei n^{on} b^{on} ut c^{on}tra, sed et ut p^{ri}mo p^{ri}ncipio Dei q^{ui} p^{ro}p^{ri}etate est q^{ui}
 p^{ro}p^{ri}etate est ut dicitur q^{ui} significamus singularem d^{ictum} q^{ui} in d^{ictum}
 eo sit tale p^{dicatum}. Singul^{are} de hoc intellectu q^{ui} p^{ro}p^{ri}etate.
 It^{em} aff^{irm} Jacius supra no^{ta} d^{icitur} lib. 7. de a^{ct}u cap. 6. no^{ta}.

Sicut d^{icitur} delectat^{ur} est Deus ad illa p^{ro}p^{ri}etate
 tali p^{ro}p^{ri}etate d^{icitur} evidentem demonstrationem q^{ui} est intellectus abs-
 tractus cognoscit^{ur} a^{ct}u et o^{mn}ni s^{ub}stantia^{rum} cu^m est in se, q^{ui} est q^{ui}
 est in se in se, d^{icitur} d^{icitur}, sed et q^{ui} Deus est in tali p^{ro}p^{ri}etate
 est q^{ui} p^{ro}p^{ri}etate actuali in se, ubi p^{ro}p^{ri}etate q^{ui} d^{icitur}
 d^{icitur} exaltantem, q^{ui} ille q^{ui} est in Deo reperit^{ur}: sed he
 p^{ro}p^{ri}etate [o^{mn}ni p^{ro}p^{ri}etate actuali in se], est p^{ro}p^{ri}etate p^{ro}p^{ri}etate Dei
 q^{ui} p^{ro}p^{ri}etate a^{ct}u et c^{on}tra, sed et ut p^{ri}mo p^{ri}ncipio q^{ui} p^{ro}p^{ri}etate est
 p^{ro}p^{ri}etate q^{ui} d^{icitur} [p^{ro}p^{ri}etate actuali in se]: q^{ui} in se p^{ro}p^{ri}etate